

VIETNAMESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)

Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)

Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Hãy viết bình giải về **một trong hai** văn bản sau đây:

1 (a) Tôi Đi Học

Hàng năm cứ vào cuối thu, lá ngoài đường rụng nhiều và trên không có những đám mây bàng bạc, lòng tôi lại nao nức những kỷ niệm hoang mang của buổi tựu trường.

Tôi quên thế nào được những cảm giác trong sáng ấy nẩy nở trong lòng tôi như mấy cành hoa tươi mỉm cười giữa bầu trời quang đãng.

Những ý tưởng ấy tôi chưa lần nào ghi lên giấy, vì hồi ấy tôi không biết ghi và ngày nay tôi không nhớ hết. Nhưng mỗi lần thấy mấy em nhỏ rụt rè núp dưới nón mẹ lần đầu tiên đi đến trường, lòng tôi lại tưng bừng rộn rã.

Buổi mai hôm ấy, một buổi mai dày sương thu và gió lạnh, mẹ tôi âu yếm nắm lấy tay tôi dẫn đi trên con đường làng dài và hẹp. Con đường này tôi đã quen đi lại lắm lần, nhưng lần này tự nhiên tôi thấy lạ. Cảnh vật chung quanh đều thay đổi và chính lòng tôi đang có sự thay đổi lớn: Tôi đi học.

Đọc đường thấy mấy cậu nhóc trạc bằng tuổi tôi, áo quần tuém tất, nhí nhảnh gọi tên nhau hay trao sách vở cho nhau xem mà tôi thèm. Hai quyển vở mới đang ở trên tay tôi đã bắt đầu thấy nặng. Tôi bǎm tay ghì thật chặt nhưng một quyển cũng xêch ra và chênh đầu chui xuống đất. Tôi xóc lên và nấm lại cẩn thận. Mấy cậu đi trước ôm sách vở thật nhiều lại kèm cả bút thuốc nữa nhưng họ không lộ vẻ khó khăn gì hết.

Trước sân trường Mỹ Lý dày đặc cả người. Người nào áo quần cũng sạch sẽ, gương mặt cũng vui tươi và sáng sủa. . . Trường trông vừa xinh xắn vừa oai nghiêm như đình làng Hòa Ấp. Sân nó rộng, mình nó cao hồn những buổi trưa hè dày vắng lặng. Lòng tôi dâng ra lo sợ vẫn vở.

Cũng như tôi, mấy cậu học trò bỗng đứng nép bên người thân, chỉ dám nhìn một nửa, hay dám đi từng bước nhẹ. Họ như con chim đứng trên bờ tổ, nhìn quang trời rộng muôn bay nhưng còn ngập ngừng e sợ. Họ thầm ước ao được như những người học trò cũ, biết lớp, biết thầy để khỏi phải rụt rè trong cảnh lạ.

Thanh Tịnh

(trích trong truyện Quê Mẹ, Tân Văn, Hà Nội, 1952)

Tác giả muốn nói gì qua bài văn trên đây?

Bài văn thuộc thể loại gì và nói qua về bối cảnh của bài văn này.

Hãy bình giải cách dùng từ ngữ của tác giả trong việc diễn tả tâm lý nhân vật.

Sau khi đọc xong bài này, anh/ chị hãy viết lại cảm tưởng của một học sinh như thế nào trong ngày đầu tiên đi đến trường?

1 (b)

Quê Hương

Làng tôi vốn làm nghề chài lưới
Nước bao vây, cách biển nửa ngày sông
Khi trời trong, gió nhẹ, sớm mai hồng
Dân trai tráng bơi thuyền đi đánh cá

- 5 Chiếc thuyền nhẹ băng như con tuấn mã (1)
Phẳng mái chèo, mạnh mẽ vượt trường giang (2)
Cánh buồm đương to như mảnh hồn làng (3)
Rướn (4) thân trắng bao la thâu góp gió...

Ngày hôm sau ồn ào trên bến đỗ,
10 Khắp dân làng tấp nập đón ghe về:
'Nhỏ ồn trời biển lặng cá dày ghe'
Những con cá tươi ngon thân bạc trắng.

Dân chài lưới, làn da ngăm rám nắng,
Cá thân hình nồng thở vị xa xăm (5)
15 Chiếc thuyền im bến mỏi trở về nằm
Nghe chất muối thẩm dần trong thở vỏ.

Nay xa cách, lòng tôi luôn tưởng nhớ
Màu nước xanh, cá bạc, chiếc buồm vôi.
Thoáng con thuyền rẽ sóng chạy ra khơi,
20 Tôi thấy nhớ cái mùi nồng mặn quá!

Tế Hanh

(trích trong tập Hoa Niên, Tân Dân, Hà Nội, 1939)

Chú giải:

1. *Tuấn mã*: ngựa đẹp và chạy hay
2. *Trường giang*: sông dài
3. *Mảnh hồn làng*: ý nói cánh buồm tiêu biểu cho làng chuyên nghề chài lưới
4. *Rướn*: vuông cao
5. *Vị xa xăm*: ý nói mùi vị nắng gió, nước biển

Tác giả muốn bày tỏ gì qua bài thơ trên.

Bài thơ trên thuộc thể thơ gì? Hãy nó qua về cấu trúc của thể thơ này.

Hãy bình giải cách dùng từ ngữ của tác giả để việc mô tả trong bài thơ trên.

Sau khi đọc xong bài thơ này, anh/chị hãy viết lại tình cảm của tác giả trong trường hợp nào đã sáng tác bài thơ này?
